

TV-vært Peter Ingemann

Det uperfekte gør livet smukt

Tidligere SG-elev Peter Ingemann er denne gang vores profil i *Nyt fra Gymnasiet*. Peter er kendt som folkekær vært på talrige tv-programmer og er aktuell med en ny bog med historier fra sit eget liv. I dette interview fortæller han bl.a. om, hvordan det uperfekte ofte er med til at bane vejen for de spændende spor i livet og til at gøre livet smukt.

Hvad husker du bedst fra din tid på Silkeborg Amtsgymnasium?

"Helt overordnet er det nogle af de bedste år i mit ungdomsliv. Jeg elskede at gå på Silkeborg Amtsgymnasium - jeg elskede det sociale og det faglige. Jeg ser gymnasiet som dannelse, og dannelse hænger jo også sammen med alt det andet udenom det faglige. Indrømmet, jeg skulle nok have taget mig lidt mere sammen i gymnasiet. Jeg har tit haft den tanke, at det ikke burde være lovligt, at drenge kommer i gymnasiet, før de er 25 år. Vores hjerner er slet ikke modne til det på det tidspunkt – min hjerne var i hvert fald ikke! Der var druk, pjæk, snyd og afskrivning i hverdagen – jeg har dog ikke snydt til eksamen.

Jeg har tit ærgret mig over, at jeg ikke tog mere for mig af det store tagselvord

af viden, det er at gå i gymnasiet – for jeg er meget videbegærlig og nysgerrig. I et tilbageblik kan jeg som voksen godt synes, det er lidt flovt – det er trods alt skattepenge, der giver os muligheden for denne dannelse."

Hvad husker du især fra undervisningen?

"Jeg brændte vildt meget for historie og samfundsfag og ville meget gerne diskutere med min dengang ræverøde historielærer Kaj Sørensen. Til min store overraskelse var jeg meget glad for naturfag, som jeg havde med en vanvittigt fascinerende lærer, der hed Jens Christian Overgaard. Selvom der var rygeforbud i fællesarealerne, gik han demonstrativt med sine grønne Cecil og sin læderjakke ned gennem gangene på vej til undervisning. Ham var jeg dybt fascineret af.

Så var der også billedkunst og især faget film og tv med Klaus Michael. Jeg har altid været den, der gerne ville optræde i skolerevyerne, gerne ville klæde mig ud. Så dette fag var én stor legeplads."

Er der en episode fra din gymnasietid, du særligt vil fremhæve?

"Jeg husker en vild episode fra billedkunst, hvor vi skulle lave et afgangspjækt. Jeg tror nok, at pigerne i klassen tænkte, at Mads, Rasmus og Peter er søde og sjove at være sammen med, men det vil gå op i hat og briller, hvis man skal lave et projekt sammen med dem. Så Mads, Rasmus og jeg spurgte om lov til at lave afgangspjæktet som en video, og det gik vi helt vildt op i. Som gymnasieelev tolkede man dengang alt ind i et freudiansk univers med sex, vold og fallossymboler. Indholdsmæssigt hand-

lede projektet om, hvorfor vi mennesker fascineres ved ulykker. Selve opsætningen af vores produkt var både noget med fascisme, religion og den småtskårne dansker; jeg var klædt ud som Hitler, min ene kammerat som paven og den anden som en redneck. Og så brændte vi ellers et tv af med benzin, så det eksploderede midt ude på en mark på en sofa - det var helt godnat.

Det har altid tændt mig, at hvis man ikke må, så skal man gøre det – og det gør det stadig. Det, der gør os klogere som mennesker, er efter min mening, at vi bliver udfordrede og provokerede. Som Niels Hausgaard siger: "Enighed gør dum." Hvis vi alle er enige, bliver vi dummere. Vi fik forresten 10 for vores afgangspj. Vores billedkunstlærer må have tænkt, at enten skal de have 03, eller så skal de have 13 for genialitet."

Har din gymnasietid haft indflydelse på det, du laver i dag?

"Ja, det har det. Muligvis har det med at performe ligget latent i mig, men både det føromtalt billedkunstprojekt og faget film og tv såede nogle frø for mit videre virke, som jeg måske ikke lige var klar over den første tid efter gymnasiet, hvor jeg gik med tanker om at skulle være ejendomsmægler, brugtvoanforhandler eller sælger. Jurist ville jeg også gerne være, men det rakte mit karaktergenemsnit ikke til."

Peter Ingemann som vært i programmet "Størst" på TV2. (Foto: Heartlandtv)

Har du et godt råd til nutidens SG-elever?

"Jeg har et mantra, jeg ofte har sagt til mine døtre: "Hvis man vil tage livet alvorligt, så skal man ikke tage det så alvorligt." Mantraet skal forstås på den måde, at man ikke altid skal kigge sig over skulderen eller kigge i de forbandede sociale medier og se, om man er perfekt eller uperfekt. I det uperfekte ligger faktisk mange gange det smukke. Det kan lyde banalt, men jeg mener, at det er det uperfekte, der er interessant, ikke det glatte og polerede.

Det, der gør os klogere som mennesker, er efter min mening, at vi bliver udfordrede og provokerede

Jeg siger altid, at det uperfekte og fejl har gjort mere for min karriere end perfektion. Man kan selvfølgelig ikke lave fejl hele tiden, for så kommer man ikke videre, men fejl opstår både i gymnasiet og i verden udenfor, og disse fejl skal man omfavne – trial and error.

Jeg ser den verden, vi lever i i dag, meget mere fokuseret på karriere og perfektion, end da jeg var ung. Og jeg bryder mig ikke om, at man er blevet så fokuseret på cost-benefit og høje karakterer. Samtidig skal man være smuk og have løbet en

ironman – for ellers er man ikke lykkelig. Jeg er bange for, at dem, der forfølger det mål hele tiden, aldrig bliver lykkelige.

Så omfavn forskellighed og fejl, men vær samtidig ambitiøs. Speedwaykøreren Ole Olsen sagde engang: "Det kan godt være, at du kan være heldig i din karriere, men du skal også gøre dig i stand

til at være heldig." Jeg har netop billedet af, at held selvfølgelig altid spiller en rolle, men hårdt benarbejde gør, at står du ved roulettebordet, og har du ti jetoner i stedet for én jeton, så er chancen for, at du er heldig, større.

Peter Ingemann gav også sin bedømmelse af kagerne til årets bagedyst på SG.

Men jeg synes overordnet, at de unge er meget ambitiøse, så der er brug for, at vi forældre trækker lidt i håndbremsen og siger: "Rolig nu".

Som tidligere nævnt er gymnasiet danselse bred - det er lige så meget inde i klasselokalet, i bøgerne som i det sociale udenfor. Og det er klart, at jo mere tid og energi, du bruger inde i klasselokalet, jo mere du kigger ned i dine bøger, jo mindre tid har du også til det sociale. Og vice versa. Det er to forbundne kar. Hvis du hele tiden drikker øl torsdag nat, så går det også ud over det faglige. Men den balance skal man finde.

Så man skal få skuldrene ned. Man skal være gode ved hinanden, man skal omfavne forskellighed, og man skal altid omfavne det uperfekte."

om:

Peter Ingemann

- Født i 1973, opvokset i Ry
- Bosat i Svejlbæk
- Sproglig student fra SG 1993
- Uddannet journalist i 2001 fra Danmarks Journalisthøjskole
- Har været vært på DR. Bl.a. på "Hammerslag" samt "Den store bagedyst"
- Aktuel med TV2-programmet "Ingemann og jerntæppets fald".